

ע"פ 11045/09/18 - יעקב ישראל אליאסיאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר
המערער
נגד
המשיבה
יעקב ישראל אליאסיאן
ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 3.7.18 בת"פ
62538-11-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של סחר בסם מסוכן בצוותא (2 עבירות) ובעבירה של עשיית עסקה אחרת בסם. המערער נדון לעונשים הבאים: 380 שעות של"צ, 6 חודשי מאסר על תנאי על עבירת פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים (להלן: "הפקודה"), 3 חודשי מאסר על תנאי על עבירת עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים, 6 חודשי פסילה על תנאי מהחזקת רישיון נהיגה, וקנס בסך 3,000 ₪. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 14.7.16 תיאם המערער ונאשם 1 עם סוכן סמוי מטעם משטרת ישראל מכירה של 192.01 גרם מסוג חשיש תמורת 4,800 ₪. ביום 15.8.16 מכר המערער עם נאשם 3 לסוכן סם מסוג חשיש במשקל כולל של 12.3.29 גרם תמורת 2,200 ₪. ביום 5.10.16 מכר המערער לסוכן 97.83 גרם סם מסוג קנבוס תמורת 4,500 ₪.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול הרשעתו של המערער וטוען כי עניינו נופל בגדר המקרים החריגים והנדירים שמצדיקים הימנעות מהרשעה. המערער גדל כילד חרדי אך התקבל למכינה קדם צבאית, התגייס לצה"ל ושירת שירות צבאי קרבי משמעותי בחטיבת גבעתי. המערער אובחן כסובל מפוסט טראומה משירותו הצבאי. הוא איבד את חברו

עמוד 1

הקרוב שנורה למוות בחברון, ולאחר מכן, במבצע צוק איתן ירה המערער בפקודה במחבל למוות, והדבר היה טראומטי עבורו שכן לאחר מכן התעורר ספק אם אכן היה מדובר במחבל. עקב אי מודעותו של המערער לחומרת מצבו הוא לא פנה לקבלת סיוע טיפולי והכרה במשרד הביטחון. המערער התמכר לשימוש בסמים מסוג גראס כמפלט מהמציאות והתמודדות עם מצבו הרגשי. הוא עבר הליך טיפולי אינטנסיבי במסגרת התיק דנן החל מיום 20.12.16, בדיקותיו מעידות על ניקיונו מסמים ודווח כי הוא נתרם מאוד מהטיפול. המערער הודה במיוחס לו והביע חרטה כנה, שירות המבחן התרשם כי אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים. לפיכך, עותר הסנגור לבטל את ההרשעה ולהטיל על המערער צו מבחן, בצד של"צ, כדי להבטיח את המשך שיקומו. באשר לנסיבות המקרה דנן, נטען כי מדובר בעבירה ראשונה, הקשר העברייני בין המערער לסוכן התחיל דרך נאשם 1, הסמים נמכרו לסוכן סמוי באופן המצמצם את מידת הפגיעה בערכים המוגנים. עוד נטען כי הרשעתו של המערער תגרום לו לנזק קונקרטי ותשליך על אפשרויות קבלת רישיון כמהנדס ואפשרויות העסקתו בהמשך. בנוסף, הומצאו מסמכים שונים (בגין שירות מילואים, אישור לימודים, וממדריכתו במרכז יום). באה חזרה על בקשה לקבלת תסקיר משלים מעודכן. נטען כי מדובר בהליך טיפולי מרשים ויוצא דופן, מדובר בנסיבות מיוחדות וחריגות, ואי הרשעה לא תהווה צעד חריג. הסוכן, כך נטען, היה חברו מגיל צעיר. הרשעה תפגע בעתידו של המערער באופן ממשי.

לאחר הדיון המציא המערער מכתב בו פירט נסיבות חייו ונסיבות ביצוע העבירה.

ב"כ המשיבה טענה כי מדובר בכמות גדולה של סם: 190 גרם, 98 ג' ו - 103 גרם. ג'וינט אחד אוזן 0.32 גר' בלבד וניתן ללמוד מכך על מספר הרוכשים העתידיים. המערער ביצע מעשיו לשם רווח כלכלי לא קטן, גילה נגישות לסם. המערער לא היה זקוק למעשיו אלה על מנת להתגבר על הטרומות אותן חווה אלא, כאמור, לשם רווח כספי. נקבע מתחם של 10 עד 20 חודשי מאסר ובית משפט קמא חרג מהמתחם שקבע באופן משמעותי מאוד, והסביר מדוע נותרת ההרשעה על כנה. לא נפל פגם בשיקול דעתו של בית משפט קמא. וכן, יש להביא בחשבון את הרתעת הציבור והיחיד וחומרת המעשים. שירות המבחן המליץ, בסופו של דבר, על מאסר מותנה. באשר לנזק הקונקרטי - כל מקרה לגופו. על כן יש לדחות את הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 25 שנים, רווק ללא ילדים, עד למעצרו התגורר בירושלים עם משפחתו המנהלת אורח חיים דתי, ללא הרשעות קודמות ולא עומדים לחובתו תיקים פתוחים חדשים. המערער סיים מכינה קדם צבאית ושירת כלוחם קרבי בצה"ל. החל ללמוד במכינה אקדמאית להנדסה במכללת אריאל, אך פרש לאחר 5 חודשים והחל לעבוד בעבודות מזדמנות עד שנעצר בתיק זה. המערער מסר כי לאחר שחרורו מצה"ל, התמכר לשימוש בסמים מסוג גראס, וכי העבירות דנן בוצעו על רקע ניהול אורח חיים שולי ומימון התמכרותו זו. מפקדיו בצה"ל תיארו את המערער באופן חיובי ותיארו את האובדן שחווה כאשר חברו לגדוד נהרג, ואת הטרומה שחווה בעקבות ירי והריגת אדם במהלך מבצע "צוק איתן". המערער עבר טיפול גמילה מסמים במשך שנה, שיתף פעולה באופן מלא וסיים את התהליך בהצלחה. כמו כן התמיד בטיפול פרטני במשך כשנה וחצי. שירות המבחן המליץ לשקול אפשרות לבטל את הרשעתו ולהסתפק בשל"צ ומאסר על תנאי.

דין

5. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)). ההימנעות מהרשעה או ביטולה תיעשה במקרים חריגים. המקרה דנן הנו מקרה גבולי ובית משפט קמא אף צעד רבות לקראת המערער בשאלת עונשו. מחד, מעשיו של המערער הינם חמורים ומכתב האישום המתוקן עולה כי התנהלותו של המערער מלמדת על דומינטיות מצידו בביצוע העבירות, על נגישות וזמינות להספקת הסמים ועל בקיאות בדרך הסחר. כמו כן, כמויות הסם המדוברות הינן במשקלים משמעותיים. כל אלה מטילים הכף לחובה. מנגד, על אף קשיים במסגרת המשפחתית, המערער התגייס, שירת כלוחם ועבר חוויות קשות שהותירו בו חותם. מאז החשיפה, עבר המערער הליך שיקום משמעותי ביותר ובהתאם לתסקיר הסיכוי שישוּב על מעשיו - קלוש. כיום המערער לומד ומסתמן כי זנח את הדרך בה צעד בעבר. מכל אלה ניתן, ולפנים משורת הדין, לקבל הערעור באופן שהרשעתו תבוטל ונקבע כי ביצע העבירות בהן הודה. בהתאם, יבוטל גם המאסר המותנה.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד